

О. Луців,здобувач кафедри адміністративного та конституційного права
Запорізького національного університету

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ: СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДЛІТКОВОГО ДИСКУРСУ

Загальна постановка проблеми.

Війна проти Української держави зумовила необхідність по-новому подивитись на багато проблем соціального та правового характеру. Деякі з них проявились активно, окремі – набули нових форм виразу. До одного з таких соціальних явищ належить **булінг**. Відмітимо, що в КУпАП міститься ст. 173⁴, яка передбачає настання адміністративної відповідальності за вчинення булінгу у дужках додають ще українське слово „цькування”[1].

На жаль в диспозиції статті одразу ж обмежене коло суб'єктів даних правовідносин лише „учасниками освітнього процесу”. Що не відповідає змісту соціального явища і суттєво його звужує.

З настанням війни, передусім її активною фазою, чимало українських громадян, в тому числі й дітей, змушені були тимчасово покинути територію України, ставши вимушеними біженцями. Чимало дітей потрапило до інтеграційних класів, хтось до звичайних національних або локальних шкіл, хтось потрапив до не дружнього середовища, причому яке виходить далеко за межі власно освітнього процесу.

Утім навіть існуючі напрацювання щодо відповідальності за булінг, а також напрями та форми адміністративно-правової протидії йому, свідчать про багатозначність його розуміння, неоднозначність трактування. На наш погляд, це відбувається через ідентичність і масш-

табованість самого дослідницького підходу до вивчення булінгу: автори вивчають історичні його форми прояву, потім інституціоналізовані форми і відповідальність. Окремо досліджуються питання компетентних органів. Окрім цього дуже багато психологічних досліджень і праць із педагогіки, в яких робляться різноманітні спроби пояснення булінгу.

Саме тому: 1) в Україні, більшість адміністративних справ закінчується ухваленням нелогічного рішення, і порушенням принципів адміністративного законодавства, адже до відповідальності притягається не особа, яка безпосередньо вчинила адміністративне правопорушення, а її батьки (ст. 184 КУпАП невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей); 2) а за кордоном – через побоювання бути виселеними, позбавленими підтримки приймаючої сторони, пільг, бути поверненими до України під час війни тощо, діти та їх батьки не можуть заявити про булінг, не можуть поскаржитися, бо здебільшого навіть не розуміють, що їх діти стали жертвами та об'єктами булінгу.

На наш погляд, цьому є причина: недослідженість дискурсивних практик і відсутність чіткого розуміння змісту та особливостей сучасного підліткового дискурсу та форм його прояву, які здебільшого і можуть виступати формами прояву булінгу. Відтак, дуже важливий зріз цієї проблеми – підлітковий дискурс – лиша-

ється поза увагою наукового товариства. Цю прогалину буде заповнено в рамках цієї статті.

Адже, як влучно відзначає В. К. Колпаков, право і є специфічною формою буття, воно онтологічне, вкорінене у буття [2]. Відтак, юридична дефініція має найбільш точно це буття відображати. А якщо цього не відбувається, то ефективність адміністративно-правової протидії знижується.

Саме тому, вироблення правильного та головне – сучасного та адекватного розуміння форм прояву булінгу, через аналіз підліткового дискурсу, слугує необхідним елементом не лише теоретичного дослідження, а й передусім закладає правильну модель ефективної правозастосовної діяльності, зокрема адміністративно-правової протидії булінгу українських біженців.

Відтак у даній статті нами буде сформульовано та визначено зміст підліткового дискурсу та екстрапольовано його форми на прояву булінгу, що згодом ляже в основу наших подальших досліджень відповідного складу правопорушення і формування власних пропозицій щодо удосконалення адміністративного законодавства.

Аналіз публікацій

Здійснений нами аналіз публікацій, в яких подано різноманітні спроби визначення поняття булінгу уможливають виділити ті з них, які присвячені безпосередньо адміністративно-правовій протидії і визначенню поняття булінгу.

Масив наукової літератури було диференційовано нами за допомогою методу контент-аналізу, де основним мультиплікандом виступав „*поняття булінгу*”. Адже чимало важливих, виступають вагомою джерельною базою, утім виходять за предмет дослідження саме даної статті. Відтак, виділимо тих науковців, які досліджували безпосередньо поняття булінгу: В. Гришко, Є. Зеленський,

С. Ігнатов, О. Ільїнська, О. Карпенко, К. Катеринчук, А. Комзюк, І. Лантух, Н. Лесько, Б. Логвиненко, О. Мацюк, О. Ожйова, К. Плутиська, А. Поляничко Н. Прібиткова, А. Поляничко, І. Сидорук, Є. Соболев, О. Шевченко, та ін.

Утім у зазначених публікаціях і сформульованих в їх рамках теоретичних положеннях різними дослідниками та вченими не викладено достатньо чітку концепцію, в рамках якої була вироблена консенсусна модель розуміння та інтерпретації адміністративно-правової природи поняття „булінгу”, в тому числі з урахуванням дітей українських біженців, які змушені навчатися за кордоном і зазнають актів булінгу, утім є не захищеними нашою державою.

Більшість дослідників, використовують апріорний підхід, за якого явищу булінгу аналізується через його визначення його поняття в КУпАП. Наш підхід відрізняється новаторством і виступає науковою новизною, оскільки, за допомогою дискурсивного аналізу, нами виділено окремий вид дискурсу: підлітковий, в рамках якого сформовано різновиди та його форми прояви та екстрапольовано їх на булінг.

Питання підліткового дискурсу і його впливу на формування коректної адміністративно-правової протидії в українській науці в такій інтерпретації адміністративного права порушуються *вперше*. Що і зумовлює актуальність написання даної статті.

Метою статті є формулювання та компонування авторського визначення поняття підліткового дискурсу із наступним виділення необхідних ознак для ідентифікації мовних та комунікативних актів як булінгу.

Викладення матеріалу

Актуальність звернення уваги до підліткового дискурсу зумовлена зміною дискурсивного простору, який суттєво впливає на психіку дитини. В Україні даним проблемам приділена фрагментарна увага, а питання зміни

дискурсивного простору для дітей-біженців і проблеми булінгу не розглядаються на даному етапі. Є окремі дослідження, в який розглядається підлітковий булінг і дискурс пліток[3]. Однак на науковому рівні не існують досліджень із чітким науковим обґрунтуванням існування такого типу дискурсу як **підлітковий**.

На практиці існують проблеми, які потребують свого передусім розуміння, для того, щоб можна було формувати ефективну систему адміністративно-правової протидії цьому явищу.

На думку іноземних дослідників [4], дискурсивний простір підлітків є двокомпонентним в структурному плані і багатоконпонентним у змістовному. У ньому присутні два компоненти:

1) *загальногностичний* – відображає знання про здійснення комунікації;

2) *операціональний* – актуалізується у конкретній ситуації спілкування, знання та уміння.

Дослідження дискурсивного простору підлітків є недостатнім, адже доцільно говорити про окремий тип підліткового дискурсу, адже саме в ньому зароджуються нові концепти дискурсу, яким притаманні специфічні лінгвокогнітивні ознаки.

Саме через ці дискурсивні компетенції репрезентується мовленнєва особистість підлітка.

Ім притаманні запозичення окремих мовних одиниць: вайбово; заофіти; епрув; пруфи; крінжово / крінж; лайтово; скулшутінг.

Тобто фактологічно в підлітковому дискурсі українських підлітків можна чітко унаочнити фактор запозичення і впровадження англومовних або ігрових концептів в мовну структуру. Відтак навіть не стільки важливо зміст тих термінів та наявність певних відповідників в українській мові, оскільки сам факт і **тенденція до запозичення**. Так ось екстраполяція отриманих даних уможливорює висно-

вувати і про запозичення не тільки понять, а й практики реалізації та розв'язання тих чи інших проблем.

В Українській практиці **скулшутінг** не є розповсюдженим явищем, він не має ані корінь, ані традицій. Тому це – не українська практика. Але через дуплікацію механізмів понятійного запозичення, підлітки запозичують і механізми вирішення складних та конфліктних ситуацій, поведінські моделі та інструментарій вирішення.

З урахуванням того факту, що після війни на руках у населення буде багато зброї, а багато дітей повернеться із запозиченими патернами поведінки, з певними психологічними, і не вирішеними проблемами, доводиться констатувати і прогнозувати появу скулшутінгу і в українських школах.

І у цьому аспекті, саме заходи адміністративно-правової протидії вважаються нами найбільш ефективними в контексті реалізації молодіжної і антибулінгової політики.

Зокрема, нами було проведено опитування дітей, які повертались на канікули з Англії до України, а потім були змушені знову вертатись через 2 тижні до Англії, то більшість з них чітко вказали на **факти булінгу**, зокрема і пряме фізичне насильство, побиття, забої. Ми запитали їх та батьків, які заходи вони вживають для попередження булінгу: вони відповіли, що здебільшого, якщо звертатись до офіційних осіб, це може призвести до виселення і остракізму в районі навіть цілого селища, де проживає родина. Також негації з боку місцевих може призвести до зменшення допомоги, затягування оформлення інших соціальних виплат, а також створення додаткових бюрократичних перепон.

Коли ж ми поставили опитуваним запитання, а який вихід вони вбачають, то більшість дітей застосували терміни „я б їх усіх розстріляв”.

Далі ми поставили запитання, чи бажають наші українські діти, коли закінчиться війна і в школах буде безпечно навчатися, повернутись до української школи і чому. Переважна більшість дітей, які стали жертвами булінгу, однозначно бажають повернутись, передусім через іншу, дружню, комфортну атмосферу навчання і взагалі методи навчання і дітей.

Звичайно, Англія не є показовою у цьому плані, адже там лише в 1998 році скасували фізичні покарання в школі і взагалі там існують власні специфічні особливості відпочинку і тому ставлення до хуліганських дій там інакше, ніж в Україні в тому числі й правова кваліфікація. Тож не можна екстраполювати цей досвід на більшість біженців.

Однак дана інформація є репрезентативною з огляду на висунуту нами гіпотезу в плані наукового плюралізму щодо запозичення не лише окремих елементів підліткового дискурсу, зокрема семантизації, а й прямого використання нових форм і методів вирішення конфліктів, не притаманних українському національному підлітковому дискурсу.

Відтак, підлітковий дискурс чітко формує механізми поведінки підлітка: запозичення відбувається не лише на рівні лінгвокультуральному, а й на мисленнєвому та поведінському.

Підлітковий дискурс, становлячи форму репрезентації особливої картини світу, базовими концептами якої виступають: школа, друзі, коло спілкування, артикулюється ясно вираженою оціночністю і вираженим асоціативним потенціалом.

На думку Назарової Л. функціонально-прагматична і когнітивна складові тезаурусного рівня дискурсивної мовної особистості підлітка визначають зміст його мовної свідомості [5, с. 5]. Відтак динамічний стан свідомості відбивається не лише у мовній практиці, що формує підлітковий дискурс, а й передусім у діяльній площині.

Підлітковий дискурс, виступаючи особливою формою репрезентації власної оригінальної картини світу, характеризується наступними ознаками, які чітко впливають на булінг.

1. Комунікативна мета спілкування – приниження особи, її залякування, створення складних умов для соціалізації, особливо, якщо це стосується українських біженців, через незнання в досконалій мірі мови та значення окремих фраз неформального сленгового спілкування. Сленг виступає нелітературною, невнормованою, некодифікованою додатковою лексичною системою, яка представляє експресивно-оцінні, стилістично знижені позначення загальновідомих понять і належить певній соціальній субкультурі [6, с. 666] – підлітковій групі і відповідно підлітковому дискурсі.

2. Структурація смислового простору у вигляді предметно-референтних ситуацій.

3. Функціонально-прагматичні характеристики дискурсу – вони визначають зміст мовленнєвої свідомості, динамічний стан якого відображається у мовній практиці, яка формується під впливом комунікативного середовища, в якому перебуває підліток. Зокрема, стосовно дітей-біженців, спостерігається навмисно використання діалектизмів, фразеологізмів, омонімів та інших мовних та синтаксичних складних для розуміння конструкцій, з метою приниження українських дітей, створення атмосфери негативізму та формування образу „недолугого” емігранта. Регресивна ситуація також має місце: коли українські діти демонструють високі знання в іноземних школах особливо з математики, навіть з англійської, то це також супроводжуються різноманітними звуками, які можуть трактуватися як булінг

4. Знання про тематичну структуру дискурсу – за даного випадку об'єктами адміністративно-правової протидії можуть виступати інфор-

мативний та інтерактивний аспекти комунікації через реалізацію спеціального набору її засобів, а також комунікативних та кібертехнологій.

5. Семантизація – виявлення змісту і значення мовної одиниці [7, с. 246]; виявлення смислу, значення лексичної одиниці вербальними та невербальними засобами, яке водночас усвідомлюється і як процес, і як результат повідомлення необхідних відомостей про значення мовної одиниці” [8, с. 3]; відображення у функціональних особливостях та вербальній презентації підлітками власного опису і значення слова, свого світо-розуміння та комунікативних навичок[9], які увиразнюють мету булінгу, слугують чітким детектором умислу, винуватості та шкідливості і становлять ознаки складу адміністративного правопорушення.

Семантизація інформація знаходить свій вияв у таких формах [10]:

1) **безперекладні**: а) *візуальний спосіб* – полягає у використанні слайдів, фотографій, малюнків, мемів, в тому числі згенерованих за допомогою штучного інтелекту, картин, креслень, таблиць, демонстрації реальних предметів, рухів, міміки жестів, інсценування; б) *вербальний спосіб* (використання синонімів, антонімів і дефініцій, відповідних шкал);

2) **перекладні** – є традиційними та найбільш поширеними при розкритті семантики слів, характеризуються точністю та економією часу. Перекладні способи розкриття значень іншомовних лексичних одиниць включають: однослівний переклад, багатослівний переклад, пофразовий переклад (цей спосіб застосовується в інтенсивних методах); словесне розгорнуте пояснення іноземною мовою; описове пояснення рідною мовою; використання лексики з опорою на контекст; використання синонімів – антонімів [11, с. 218-219].

Вивчення форм семантизації уможливиле розуміти складність картини булінгу, прояви якого

можуть бути різні. Це, своєю чергою, формує достатньо повне уявлення про необхідність більш коректного вивчення усіх ознак правопорушення, особливо об’єктивної сторони правопорушення.

Будучи особливим видом мовної організації картини світу підлітків, підлітковий дискурс має певні свої особливості **характеристики**:

1) *співвіднесеність з мовленнєвою ситуацією, навколишньою обстановкою сфери функціонування підлітків* – українські діти здебільшого попадають в класи до дітей, які тривалий час навчаються разом. Якщо йдеться про маленькі містечка та локальні школи, то відносно в школі доповнюється відносинами у позашкільний час, що зміцнює колектив зсередини і водночас формує умови для можливого несприйняття українських дітей;

2) *інтенціональність* – спрямованість саме на цього суб’єкта. Наприклад, за нашими опитуваннями в деяких німецьких школах дітям біженцям з України на перервах, в роздягальнях спортзалу на вухо шепочуть, що немов Росія переможе, вас звідти виженуть і т. д. В англійських школах спрямованість булінгу має чітке ксенофобську мотивацію: там булінгу також піддаються і діти з Польщі. Тобто за даного випадку булери зацікавлені у булінгу конкретних цільових аудиторій – приїжджих, біженців з України, тобто лише цих суб’єктів і ніяких інших. Адже дуже рідко можна почути про булінг німецьких дітей в англійських школах або навпаки. Отже, у спрямованості на об’єкт присутня суб’єктивна компонента – переживання, проживання акта споглядання;

3) *цілісністю* використовуваних мовних елементів;

4) *тривалістю і пов’язаністю, каскадністю актів вчинення булінгу* – цим додатково аргументується, що булінг є триваючим, а не повторюваним правопорушенням;

5) підлітково-фактологічною інформативністю;

6) *інтертекстуальністю* – відтворенні у текстах конкретних явищ через:

- *цитування* та озвучування штампів російської пропаганди, про „підросійську Україну”, „відсутність держави”, „8 років Донбас бомбили” тощо

- *алюзії* – стилістична фігура, що містить указівку, аналогію чи натяк, жарт з приводу історичного, міфологічного, літературного, політичного або ж побутового факт;

- *ремінісценції* – виявляються в інтертекстуальній подібності композиції, стилістики, фразеології, має широкий діапазон функцій і за умови булінгу може виступати дзеркалом соціокультурного тла, відтворенням недружньої / ворожої атмосфери, засобом полеміки чи пародії, перифразом, розрахованим на знання читачем першоджерела [12, с. 314]. Оскільки українські біженці не завжди знають мову країни перебування, особливо, якщо це не міжнародні мови (бельгійська, фламандська, каталонська, данська тощо), то звернення до даної форми набуває особливо гострої форми, оскільки фактично унеможливує розуміння українськими дітьми змісту комунікаційного акту. Таким чином навмисно створюється картина їхнього приниження, оскільки вони начебто не розуміють „прості і всім місцевим відомі речі”. За умови *підліткового ремінісценції* здебільшого використовуються такі її форми, як: паралітературна, публіцистична, громадська. Причому особливістю підліткової ремінісценції є те, що вона є здебільшого не ескпліцитною, а імпліцитною, тобто прихованою, містить багато підтексту, через що її виявлення суттєво ускладнюється, оскільки можливе завдяки встановленню вузького семантичного кола відсилань до вірогідного джерела, яке українська дитина віднайти навряд чи зможе;

- *пародіювання* – в окремих школах Англії не перервах місцеві діти обступали українців та стрибали біля них, пародіюючи відому в Україні з 2013 року кричалку, мем: „Хто не скаче, той москаль”. Причому, насправді, це не є українським витвором, адже в більшості країн ключова кричалка, мем має наступний вигляд: „Хто не скаче, той...”, вона поширена в багатьох країнах і використовується для власного згуртування, виокремлення протидіючої сторони в конфліктах із іншою стороною: за даного випадку булерами щодо українських дітей.

Висновки. Підлітковий дискурс пов’язаний насамперед із антропоцентричною парадигмою мовознавства та когнітивно-прагматичною методологією [13].

Він використовується для репрезентації стратегічних, світоглядних, культурологічних, ментальних, аналітичних та інтелектуальних й емоційних інтенцій підлітків під час булінгу, що відбиваються у їх: комунікативних актах, повідомленнях в офіційних соціальних мережах, пабліках, телеграм каналах, пародіях, алюзіях та ремінісценції.

Встановлено, що підлітковий дискурс стосовно українських дітей біженців має чітку інтенціональність. Ремінісценції носять імпліцитний характер, через що витонченість знущань суттєво підвищує рівень суспільної небезпеки і почасти вчинення даних діянь є суспільно шкідливими, межуючи із кримінально караними.

Важливість і новаторство звернення до особливостей підліткового дискурсу обумовлена сучасними формами поєднання лінгвального і позалінгвального в комунікації з усним спілкуванням як обов’язковим компонентом [14].

Підлітковий дискурс становить інтегральний феномен, мисленнєво-комунікативну діяльність, яка є **сукупністю процесу й результату**.

Відтак, формуємо додаткові аргументи на користь причинно-наслідкового зв'язку між певними діями, які вчинюються із прямим умислом, і булінгом, який через незнання багатьох форм та характеристик, особливо семантизації, порізнення ремінісценції та алюзії, ускладнює ідентифікацію тих чи інших дій саме в якості булінгу, через важкість визначення причин настання моральної шкоди, як *матеріального аспекту шкідливості*.

Більше того, аналіз підліткового дискурсу чітко дає можливість говорити про свідому вольову поведінку, тобто про такий стан психіки людини, за якого вона перебуває під контролем власної свідомості та волі, тобто дії усвідомлено і добровільно. Відтак, висновуємо *лише про прямий умисел вчинення булінгу*, а також про винне діяння, яке виражене через негативне ставлення булера до інтересів особи і наносить своїми діями шкоду. Це підвищує суспільну небезпечність діяння, а з іншого боку формує чіткі умови для вироблення алгоритмів адміністративно-правової протидії булінгу.

Важливість дослідження підлітково дискурсу також полягає і у тому, що встановлено однозначно **триваючий характер правопорушення**, оскільки, наприклад, вербальний булінг виступає потенційно повторюваною функціонально-сисловою єдністю комунікативно організованих (актуалізованих) системних ознак. Як вірно відзначає В. Б. Бурбело, основною диференційною ознакою дискурсу виступає комунікативний модус, який визначає інші мовні параметри [15, с. 80].

Підтримуємо також і А. Д. Белова, яка вказуючи на актуальність проблеми диверсифікації дискурсу, стверджує, що його класифікація можлива з урахуванням двох основних факторів: 1) сфер функціонування; 2) характеру комунікації. Якщо за сферами комунікації маємо акаде-

мічний, дипломатичний, політичний, рекламний, релігійний, юридичний та інші види дискурсу, то за характером комунікації дискурс може бути спонтанний, підготовлений, офіційний, неофіційний [14, с. 13].

Таке розуміння дискурсу додатково формує перелік ознак, які мають бути використані при вивченні об'єктивної сторони правопорушення.

У сучасних умовах відбувається зміна дискурсивного простору, що негативно впливає на психіку дитини, особливо український дітей біженців. Питання зміни дискурсивного простору для дітей-біженців і проблеми булінгу не розглядаються на даному етапі. У статті висувається наукова гіпотеза про необхідність виділення окремого типу дискурсу – підліткового.

Акцентовується, що саме в рамках підліткового дискурсу зароджуються нові концепти дискурсу, яким притаманні специфічні лінгвокогнітивні ознаки. Додатково аргументовано, що через ці дискурсивні компетенції репрезентується мовленнєва особистість підлітка, яка уможливорює чітко ідентифікувати наявність або відсутність у його діяннях ознак складу адміністративного чи кримінального правопорушення.

Констатується про існування тенденцій до запозичення не лише мовних одиниць, а й поведінських патернів. Екстраполяція отриманих даних уможливорює висновувати і про запозичення не тільки понять, а й практики реалізації та розв'язання тих чи інших проблем, через що автором прогнозовано після закінчення війни з Росією та повернення українських дітей до українських шкіл поява такого явища як скулишутінг. У зв'язку з цим наголошено що, саме заходи адміністративно-правової протидії булінгу вважаються нами найбільш ефективними в контексті реалі-

зації молодіжної і антибулінгової політики.

Внаслідок проведення опитування дітей в присутності їх батьків, які приїздили на канікули до України і потім повернулися до країн тимчасового перебування, було отримано результати про наявні факти булінгу, в тому числі пряме фізичне насильство, побиття. Висновується про важливість комплексного розуміння того, що підлітковий дискурс чітко формує механізми поведінки підлітка: запозичення відбувається не лише на рівні лінгвокультуральному, а й на мисленнєвому та поведінському.

На підставі авторського підходу здійснено аналіз підліткового дискурсу, виділено ознаки, які впливають на булінг, охарактеризовано кожну з них. Особлива увага приділена семантизації і аналізу її безперекладних та перекладних форм, що уможливує розуміти складність картини булінгу.

Здійснено екстраполяційний аналіз ознак підліткового дискурсу і відповідного складу адміністративного правопорушення.

Ключові слова: булінг, підлітковий дискурс, адміністративно-правова протидія булінгу, булінг українських біженців, склад правопорушення, вербальний булінг, мовна свідомість.

Lutsiv O. Administrative law prevention of bullying: modern particularities of adolescent discourse

In current conditions, the discursive context is changing, adversely affecting the child's psyche, especially Ukrainian refugee children. The issues of changing the discursive context for refugee children and bullying are not considered at the relevant stage. The article puts forward a scientific hypothesis about the need to distinguish an individual type of discourse – adolescent.

It is emphasized that new concepts of discourse, which are characterized by specific linguistic and cognitive features, originate within adolescent discourse. It is additionally argued that the teenager's speech personality is represented through discursive competences. It contributes to the well-managed identification of the presence or absence of elements of an administrative or criminal offense in his actions.

The research ascertains the availability of trends for borrowing both linguistic units and behavioral patterns. The extrapolation of the obtained data makes it possible to conclude about the borrowing of not only concepts but also the practice of implementing and solving particular problems. Thus, the author predicts the emergence of such a phenomenon as school shooting after the end of the war with Russia and the return of Ukrainian children to Ukrainian schools. In this regard, the author considers the measures of administrative law countermeasures against bullying the most effective amidst implementing youth and anti-bullying policies.

A conducted survey of children in the presence of their parents, who came to Ukraine on vacation and then returned to the countries of temporary stay, showed existing facts of bullying, including direct physical violence and beatings. It is highlighted the importance of a comprehensive understanding of the fact that adolescent discourse clearly shapes the mechanisms of a teenager's behavior: borrowing occurs not only at the linguistic and cultural levels but also at the mental and behavioral levels.

Be relying on the author's approach, an analysis of adolescent discourse was carried out, and features affecting bullying were identified and hence characterized. Special attention is paid to semantization

and analysis of its untranslated and translated forms, which allows understanding the complexity of the bullying situation.

An extrapolation analysis of the features of adolescent discourse and the corresponding composition of the administrative offense was carried out.

Key words: bullying, adolescent discourse, administrative law opposition to bullying, bullying of Ukrainian refugees, elements of offense, verbal bullying, language awareness.

Література

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню) : Закон України // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 5, ст.33
2. Колпаков В.К. Адміністративно-деліктний правовий феномен: Монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2004. С. 20.
3. Лащик, Н., & Литвин-Кіндратюк, С. (2020). ДИСКУРС ПЛІТОК І ПІДЛІТКОВИЙ БУЛІНГ. Збірник наукових праць ЛОГОС, 22-23. <https://doi.org/10.36074/11.12.2020.v4.07>
4. Назарова Л. А. Подростковый дискурс: функционально-прагматический аспект на материале русского языка: Дисс... Специальность 10.02.01. Уфа, 2014. 218 с.
5. Назарова Л. А. Подростковый дискурс: функционально-прагматический аспект на материале русского языка: Автореф. дисс... Специальность 10.02.01. Уфа, 2014. 24 с.
6. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Сленг / Полтава: Довікілля-К, 2011. 844 с.

7. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ: Вища школа, 1985. 360 с

8. Иванова Е. П. Семантизация имени существительного во французских толковых и энциклопедических словарях XVII–XXI вв. (эволюция определений наименований гидрометеоров): Автореф. дисс. ... докт. филол. наук: 10.02.05 / Санкт-Петербургский гос. ун-т. СПб, 2008. 45 с.

9. Бондар О. І. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія: навч. посіб. / Бондар О.І., Карпенко Ю. О., Микитин-Дружинець М. Л. К.: Академія, 2006. 368 с.

10. Нарушевич-Васильєва О. В. Поняття семантизації в мовознавстві і термінознавстві. Термінологічний вісник. 2013. Вип. 2(1). С. 108-115.; Кукалець М. Підготовка учнів до активного засвоєння нових знань. Рідна школа. 1996. № 2. С. 25-26.

11. Мурашка М. Способи семантизації інішомовної лексики. Студентський вісник. 2012. № 30. С. 217-220.

12. Ремінісценція // Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ „Академія” 2007. Т. 2 : М–Я. 1232 с.

13. Вигівський Валерій Лук'янович. Структурно-семантичні, стилістичні та прагматичні особливості військових омофраз (на матеріалі англomовної військової фразеології) : Дис... канд. наук: 10.02.04. 2009.

14. Белова А. Д. Лексична семантика і міжкультурні стереотипи. Мовні і концептуальні картини світу. 2002. № 7. С. 43-48.

15. Бурбело В. Б. Сучасні концепції дискурсу та лінгвопрагматичні засади дискурсології. Роман, мовознав. 2002. № 33. С. 79-86.

